DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 4den May, 1816. [No. 18.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen, die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Nademaal er reden is te vermoeden dat verscheide lieden verzuimd hebben exacte opgaaf van slaven en huisbedienden te doen, en dat vele Ambachtslieden hun beroep verzwegen hebben, en naardien wy een ieder in de gelegenheid willen stellen zyne opgaaf te verbeteren ten einde de pœnaliteit in welke hy anderzins zoude vallen, te ontgaan.

Zo is het, dat wy by deze aan alle ende een' iegelyk de vryheid vergunnen om zyn gedane opgaaf by den Wyk of District Meester van de wyk of het district waarin hy woonagtig is binnen den tyd van veertien dagen na de afkondiging dezer te veranderen en verbeteren; zullende de wyk en district meesters zodanige veranderingen en verbeteringen binnen den voorzeiden tyd aannemen, en vervolgens daarvan aan ons rapport doen.

Gedaan op Curaçao, den 26sten April 1816, het twede jaar Zyner Majesteit's Regering.

(Was getekend) A. KIKKERT.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

(Was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd dato ut supra,

[Was getekend] W. PRINCE, Secretaris.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten.

Nademaal een ieder, die schiet geweren, of enig ander zoort van wapen den lande toebehorende, onder zich mogte hebben, gehouden is dezelve aan het Gouvernement af te leveren, en het tevens nodig zynde te weten de kwantiteit buskruit, die op het eiland onder de ingezetenen gevonden wordt.

Zoo is het, dat wy goedgevonden hebben te gelasten, zoo als gelast wordt by deze.

1.—Een ieder, die enig schiet geweer of ander zoort van wapen, den lande toebehorende, welke hy onder de vorige Gouvernementen van 's lands wege en tot 's lands dienst ontvangen heeft, en als nog onder zich is hebbende, zal dezelve in 's Konings Magazyn van wapenen moeten afleveren.

2.—Die meer dan een pond buskruit onder zich of by andere in bewaring heeft, zal aan den Majoor en Kommandant der artillerie ter zyner woninge in het Fort Amsterdam, by een ondertekend briefje schriftelyke opgaaf doen van de kwantiteit welke hy, aan hem of aan anderen toebehorende, onder zich, of by anderen in bewaring is hebbende.

3.—De aflevering van geweren en wapen en het opgeven van buskruit zoo als hiervoren vermeld staat, moet binnen den tyd van veertien dagen na de afkondiging dezer geschieden, op pœne van eene boete van vyftig pesos van agtten, ten behoeve der gewapende burgermagt, te zullen verbeuren, ofte van confinement voor den tyd van agt dagen voor den genen, die de voorzeide boete niet zal kunnen betalen.

Gedaan op Curaçao, den 2den May, 1816, het tweede jaar Zyner Majesteit's Regering.

(was getekend) A. KIKKERT,

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

[was getekend] W. PRINCE, Secretaris,

Gepubliceerd dato ut supra,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Politie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Dat wy goedgevonden hebben te decreteren zo als 't gedecreteerd wordt by deze:

Dat wegens de waarde van het Zegel op alle documenten dienende voor het Collegie van Commercie en zee zaken, als mede op een vonnis of uitspraak van hetzelve, zal gevolgd worden het geen by het Reglement op het middel van het klein Zegel ten opsigte van 't voormalig Collegie van Commissarissen van mindere kwestien en verschillen bepaald is.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten April 1816, het twede jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd den 27sten daaraanvolgende,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Politie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Dat wy goedgevonden hebben te decreteren zo als 't gedecreteerd wordt by deze:

1.—Dat het hoofd en familie geld in termynen zal betaald worden, dat is alle drie maanden een vierde gedeelte; zullende het eerste termyn van de bezitneming dezer kolonie afgerekend, op den eersten Juny aanstaande ver[illegible]

2.—Dat de Ontvanger Generaal veertien dagen voor den vervaldag van elk termyn aan ieder belasting schuldige eene ongequiteerde rekening zenden zal, waarop de voldoening uiterlyk op den vervaldag dat is op den eersten der volgende maand geschieden moet, op pœne van parate executie tegens de genen die daaraan in gebreken mogten blyven.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten April 1816, het twede jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd den 27sten daaraanvolgende,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

PUBLICATIE.

NADEMAAL President en Raden van Civile en Crimineele Justitie op dit Eiland, by besluit van heeden, goed gevonden hebben te adopteeren, de by den voormaligen Raad dezer Colonie by afkondiging van den 17den Juny 1806 gemaakte schikking wegens het sessie houden van den Raad van Civile en Crimineele Justitie en van Raden Commissarissen uit denzelven, zo wordt by deeze ter kennisse van alle Practizyns en Ingezeetenen gebragt, dat de Raad van Civile en Crimineele Justitie alle twee maanden, dat is op den derden Dingsdag van de maanden February, April, Juny, Augustus, October, en December ordinair vergaderen zal, en dat Commissarissen uit denzelven tot het houden der rolle maandelyks op den tweeden Dingsdag der maand sessie zullen houden, zullende ingevolge het 67ste artikel van het reglement op de manier van procedeeren alhier de gepriviligeerde zaaken het eerst worden opgeroepen.

En op dat niemand hiervan enige ignorantie zal kunnen pretendeeren, zal deeze ter rolle worden afgekondigd en geaffiebeerd worden ter plaatse alwaar zulks gebruikelyk is.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering op Curaçao den 23ste April 1816.

(L.S.) M. LAMAISON, President.

Ter ordonnantie van denzelven,

J. THIELEN, Secretaris.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen, die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Nademaal verscheiden manspersonen van vyftien tot vyftig jaren in gebreken zyn gebleven om, ingevolge oproeping by onze publicatie van den vyf en twintigsten van de verlopene maand April gedaan, ter plaatsen en uure daarin vermeld te compareren, en zich daardoor den dienste, dien elk burger den lande verschuldigd is, zoeken te onttrekken. zoo is het, dat wy goedgevonden hebben te gelasten, zoo als gelast wordt by deze:

Dat de genen, die versuimd hebben volgens opgemelde oproeping te verschynen, zich op aanstaande Maandag den zesden dezer des morgens om zeven uuren op het plein tusschen de Willemstad en Pietermaay moeten begeven, om aldaar opgenomen te worden, zullende de gene, die daaraan in gebreke blyft, verbeuren eene boete van vyftig pezos van agtten, ten behoeve der gewapende burgermagt, ofte voor den tyd van agt dagen worden geconfineerd, indien hy niet in staat mogte zyn de boete te betalen.

Gedaan op Curaçao, den 2den May 1816, het twede jaar Zyner Majesteit's Regering.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd dato ut supra.

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut: doen te weten.

Nademaal het tot bescherming en veiligheid van dit Eiland goedgevonden is, twee corpsen Cavalleristen uit de bewoners van de Oost, Middel, en West divisien op te rigten; en daartoe nodig zynde te weten het getal der genen, die instaat zyn wapen te dragen, zoo is het, dat alle manspersonen van vyftien tot vyftig jaren oud, die in de vorengemelde divisien woonatig zyn, by deze opgeroepen en gelast worden om op Vrydag den 10den dezer, des morgen's om zes uuren op de na te meldene plaatsen te verschynen, te weten:

De bewoners van de Oostelyke halfte des Eilands, van de Oost Punt af tot aan de plantagie Rooy Canarie, welke daar onder begrepen wordt, op de savaan behoorden de plantagie genaamd Watervlied.

En die van de Westelyke halfte, van de West Punt af tot aan de voorzeide plantagie Rooy Canarie voor de plantagie St. Marie, toebehoren aan Mevrouw de Weduwe Van der Linde.

Zullende de genen, die in gebreken blyven zich op den bepaalden dag ter plaatsen en ten uure voormeld te begeven, verbeuren eene boete van vyftig pesos van agtten, ten behoeve der gewapende burgermagt en niet in staat zynde de boete te betalen, als dan voor den tyd van agt dagen geconfineerd worden.

Gedaan op Curaçao den 2den May, 1816, het tweede jaar Zyner Majesteit's regering.

(was getekend) A KIKKERT.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd dato ut supra,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

PUBLIEKE INSHRYVING.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den ondergetekende Raad Controlleur Generaal der Finantien tot Curaçao en onderhorige eilanden, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving verkopen, ongeveen ƒ13 000—a ƒ14.000 Hollandsch Courant, zegge dertien a veertien duizend guldens Hollandsch Courant, aan Wisselbrieven, te trekken door den Vice-Admiraal en Gouverneur Generaal voornoemd, ten lasten en betaalbaar op twe maanden zigt, by het Departement van koophandel en kolonien in s' Hage:—Strekkende ten betaling van Militaire tractementen en soldyen, hospitaal onkosten, &c. &c. Zullende de Biljenten van inschryving uyterlyk op aanstaande Maandag den 6den Mey 1816 's middags 12 uuren moeten zyn ingeleverd op het Bureau van my Raad Controlleur Generaal der Finantien voornoemd. Het netto montant welk zal bevonden worden benodigd te zyn, zal met de minst inschryvende worden geconvenieerd. NUBOER.

Curaçao, 3den Mey. 1816.

DE ondergetekende presenteerd by publieke opveyling op aanstaande Dingsdag den 7den dezes, te verkopen, een party Meubelen, Huiscieraden, Slaven, Zilver Werk, &c. toebehorende aan Mejuffrouw de Weduwe Froys; die daar in gading hebben komen ten haare huise in de Breede Straat op voornoemde dag des 's morgens te 10 uuren.

Op aanstaande Woensdag den 8den dezes, zal ten huise van Dr. St. Croos worden verkogt, een party Meubelen, eenige Zilver Werk, Slaven, Medecynen, &c. aan gemelde Dr. St. Croos toebehorende.

3den May. A. D. MEZA.

DE ondergetekende van meening zynde dit eiland binnen tien dagen te verlaten, verzoekt, dat alle de gene die iets tegen haar te pretendeeren hebben, hunne rekeningen dadelyk ter betaling inteleveren, als mede de aan haar verschuldigde terstond te komen voldoen.

3den May. WED: FROIS.

CURACAO.

De Gazetten van New York tot den 16den April, die wy zeer vriendelyk ter leen bekomen hebben, behelzen geen nieuws, die tot enig vermaak of belangneming voor onze Lezers zoude kunnen strekken.

De bark Sally kapitein Chapman, van New York, en de golet Louisiana, kapitein Dungan, beide van hier vertrokken, zyn gelukkig ter hunnen bestemde havens aangekomen.

De Sally wordt binnen kort alhier terug verwagt, zy was in lading toen de Ida gezeilt is.

Door de vaartuigen van St. Thomas en St. Croix alhier aangekomen, vernemen wy dat de expeditie door de Spaansche patriotten onder generaal Bolivar uitgerust, bestaande uit grote gewapende goletten aldaar gepasseert is.—Verscheide notabele onder de emigranten, die zig te St. Thomas begeven hadden, zyn met de expeditie vertrokken —Men veronderstelt, dat zy eerst 't eiland Marguerita zullen nemen, en vervolgens de vaste ust kaanvallen.

Gisteren ontvingen wy per de bark Maria, nieuws papieren van Jamaica tot den 10den van laatsteden maand, meldende, dat tachtig personen door de Spanjaarden op St. Martha vrygelaten, in zyner Brittanische majesteit's schepen Forrester and Decouverte aldaar zyn aangekomen.

Er zyn twe Americaansche fregatten voor Carthagena gekomen, met last om de onmiddelyke teruggave, zo van burgers als Americaansche eigendommen door de gen. Morillo aldaar aangehouden te eisschen.

Zyner Brittannische majesteit's paketboot Lady Wellington is op den 15den April van Port Royal naar Engeland vertrokken.

BRITSCHE PARLEMENT.

HET LAGERHUIS,

DONDERDAG DEN 15DEN FEBRUARY, 1816.

SPANJE EN SPANJAARDEN.

De Heer Brougham, na enige voorafgaande aanmerkingen wegens de voortreffelyke gevolgen onzer vrye constitutie, vrye regeringsform. en de vryheid van de drukpers gemaakt te hebben, waaraan wy naar zyn begrip, die nationaale grootheid door de volken op het vaste land met verwondering en nyd beschout verschuldigt zyn, zeide, dat al die grootheid niettemin door onze eigenzinnige en onberedeneerde bemoeying in zaken van vreemde natien, zonder door enige gronden van dankbaarheid of rechtvaardigheid te zyn aangespoort in gevaar gebragt wierd, gelyk by voorbeeld door ons intelaten ten behoeve ener familje, waarmede wy in geen noodzakelyke betrekking stonden, en te wygeren met een andere, die op de vriendelykste wyze haare belangen met de onze verenigd had ons te willen bemoeyen. Terwyl hy het schadelyke ener algemene bemoeying in de inwendige omstandigheden van andere staten te kennen gaf, noemde hy nochtans enige byzondere deelnemingen ten tyde van de koninginne Elizabeth, Cromwel, en de tegenwoordige monarch, die hy goedkeurde en als voorbeelden tot onze bemoeying ten behoeve dier ongelukkige Spanjaarden, waarmede wy zo in den raad als in het veld verenigd waren aanmerkte. Dat men zig erinnere [zeide hy] de vrede door den admiraal Apodaca [de naamminister van Ferdinand, dog wezentlyk het recht der Spaansche Junta uitvoerende] met dit ryk in het jaar 1809 voor Spanje getroffen, waarby Engeland zich verbond nimmer in een vredehandeling met Vrankryk te zullen treden, waarby de rechten van Ferdinand zoude syn afgestaan, en Spanje had aangenomen geen vrede zonder toestemming van dit land, en in geen geval zodanige die met onze belangen strydend zoude zyn te zullen sluiten. Enige tyd daarna, gedurende dewelke het fortuin niet even bestendig was geweest, wierden de onderhandelingen door lord Wellesley met het Spaansche gouvernement begonnen [en hier bood de Heer Brougham zyne verschuldigde hulde aan, en vaarde in verwondering uit wegens de uitgestrekte, edelmoedige, staatkundige inzigten, en de dringende redenen met overtuigende welsprekendheid gepaard in de correspondentie van de edele lord vervat, welke zo veel eer en luister aan de beginzelen van Het Britsch gouvernement hebben toegebragt] het grote einde door den graaf van Wellesley in zyne negotiatien beoogt, was de cortes te doen vergaderen—zyn taal was steeds deze, 'vergadert de cortes, stelt u niet te vreden met een onvolmaakte en in de Spaansche constitutie onbekende vertegenwoordigend lichaam. Neen, roept de cortes ten eerste te zamen, laat hun de gansche staat van het land in overweging nemen, en de nodige veranderingen in uw staats regering bewerken.' En het was uit hoofde van de aanhoudende pogingen van de edele graaf, dat de cortes binnen wynige maanden vergaderde en een regentschap aangesteld wierd; van de leden dier regentschap, welke alle door onze tusshhenkomst benoemt waren, zyn er onlangs twe door Ferdinand tot straf gevonnist, en op de zwarte lyst zyner slagtoffers geplaatst, zy maakte gedeelte dier regentschap uit, die de betrekkingen van vriendschap opgehielden, en gemene zaak met ons gemaakt hadden, terwyl de belangen van Spanje en Engeland als een en dezelfde aangemerkt, en de middelen der laatste om de zaak van Spanje kragdadiger te ondersteunen, in ruimemate gebruikt wierden. De wezentlyke geallieerden van Engeland, waren de regentschap en de cortes, en zy waren het, die (ofschoon zo onkundig wegens de verrichtingen van Ferdinand, als deze zig wel verbeelde dat een iegelyk van dat huis zig wynig bekreunde, met wat eindelyk van hem zoude worden) voor de vryheid harer land geworsteld hadden. Tegens het einde van het jaar 1813, of het begin van 1814 toen de macht van Bonaparte over gansch Europa aan het waggelen was, wierd er een tractaat tusschen hem en Ferdinand zyn prisonier getroffen. By dit tractaat verbond zig Ferdinand, zo dra de Franschen vertrokken zoude zyn, de Engelschen uit Spanje te zullen doen verhuizen, en om kort te gaan, hy betoonde zig zo veel in zyn vermogen was, medewerkzaam met Bonaparte tegens dit land en hare geallieerden; Napoleon vertrouwde zig zo zeer op Ferdinand, dat hy [veelligt door de bewustheid dat hy aan Spanje geen slegter dienst kon bewyzen] de gevangene onverwyld vry liet gaan, dog welke was het gedrag van Ferdinand by die gelegenheid? Liet hy het tradtaat van Valency intrekken—Neen—ylde hy naar Madrid —neen—in tegendeel hy vermyde er naartoe te gaan, en begaf zig naar Valentia, na gewygert te hebben de constitutie te tekenen, en de regering te erkennen zelfs zonder het tractaat die hy in hechtenis zynde gedwongen wierd te tekenen te herroepen. Zyn denkbeelden scheenen op het uitvinden der middelen gericht te zyn, om de regentschap en de cortes, die als geallieerden van Engeland zig zo kragtdadig voor het behoud van Spanje gebezigt hadden, overhoop te stoten. De cortes wygerde het tractaat door Ferdinand met Bonaparte gesloten te ratificeren, dewyl het met de goede trouw aan Engeland verschuldigd niet bestaanbaar, en met de bepalingen in die door admiraal Apodaca met dit land in 1809 gesloten vervat niet overeenstemde; onze nationaale karacter bleef gedurende 20 maanden in een twyffelachtige gesteldheid. De troepen die men tegens de cortes had doen marcheren waren in Engelsche soldy. De voorhoede was gecommandeert door een Engelsche officier [generaal Whittingham]; een luitenant colonel in onze armee was Ferdinand naar Madrid voor gegaan en had de stad omcingeld, terwyl Ferdinand met (of agter) de agterhoede (*een gelach*) avanceerde; toen de cortes door generaal Whittingham omcingeld waren, wierdt de lyst der geproscribeerde of verbannen voor den dag gehaalt, en de cortes met twe leden van de regentschap op gevat en in duistere gevangenissen gesloten. Dit wierd door troepen in Engelsche soldy uitgevoerd. Dog zelfs hiermede eindigde onze medewerking niet. Want er wierd nadethand aan klederen en soldy nog een halve millioen aan geld verschoten Hy zeide, een zeer Eerwaarde Heer recht over hem zittende te kennen, die het boven gezegde erkent dog gezegd had dat de rekenings ten dier tyd nog niet opgemaakt waren. Na het geen niet alleen te Valency, maar tusschen Ferdinand en onze geallieerden de regentschap en de cortes reeds was voorgevallen, waren wy wel gerechtigd te verpoozen, bevorens een enkelde schelling meer voorteschieten; generaal Whittingham, na het geen hiervoren van hem gezegt is, tot luitenant generaal in de Spaansche dienst aangesteld zynde, het welke hem boven alle de Spaansche generaal majoors plaatste, wierd toen ook waarschynlyk op goedvinding van de edele lord (Castlereagh) in de Engelsche dienst geavanceerd. De Heer Brougham was niet van voornemen de straffen die op dat tydstip uitgeoeffend wierden, ieder in het byzonder zonder noodzakelykheid optenoemen, dan, hy begreep te moeten melden, dat 27 leden van de cortes, en twe uit de regentschap behalven een grote menigte particuliere personen, die de zaak der patriotten toegedaan waren, in donkere gevangenissen opgesloten, en na 19 of 20 maanden zonder enig verhoor aldaar vertoeft te hebben, eindelyk op last van Ferdinand, die aldus hunne klagte trachte te smooren een commissie benoemde, te regt gesteld wierden. Er wierden drie commissies de ene na den andere benoemd, niet van leeden uit het groote lichaam verkoren, maar door zodanige schapzels uitgemaakt, die men veronderstelde de inzichten van Ferdinand te zullen bevorderen, om hun te verhoren; dog het behaagde Z. C. M. hunne sententien overtezien, en aan de wacreld bekend te maken, dat zyn commissarissen of niet genoegzaam in zyn belangen getreden waren, of zig vergist hadden in hoeverre zyn wrok zig zoude uitstrekken, door de zaak uit hunne handen te nemen; verscheide patriotten waren tot twe jaaren, en anderen tot een langer gevangenis gevonnist. Een arme burger, die zig by alle gelegenheden zeer vriendelyk jegens Engeland betoond, en in de voortzetting der politique onderzoekingen omtrent het gedrag van het gouvernement, zig zeer ieverig had gedragen, was door die gerechtshoven tot vier jaren gevangenis gevonnist. Hoe (zeide Ferdinand op het zien der sententie) slegts vier jaren gevangenis aan een schobbejak, die zig vermeten heeft in het publiek over politiek zaken te spre ken? (*een gelach*) waarop hy terstond de sententie veranderde, de eerste straf aan die ongelukkige die kreupel was opgelegd eigenhandig doorhaalden, en hem tot de galg verwees (*hoort! hoort!*) dog het publiek [dat is te zeggen] het schuim van Madrid, met deweike Ferdinand zeer gemeenzaam was. Ja zelfs zyn majesteit's enige gepeupel, ontzette de arme man van de dood, het welke tot gevolg had, dat zyn vonnis voor tien jaren gevangenis verwisseld wierd. Daar hy nu reeds wegens de wreedheid der opgelegde straffen had gesproken, zo begreep de Heer Brougham, de deugdzame en vaderlandsminnende Arguillas, wiens naam deelneming en verontwaardiging inboezend niet voor, by te kunnen gaan Arguillas de verlichtste en welsprekendste der patriotten, hy die steeds met welgepaste woorden, de goede zaak had voorgestaan, niets dan vryheid en haare zoete geneugtens uitgalmde, de alliantie met dit land, als een onwaardeerbaare schat heeft aangeprezen, en zig onverschrokken tegens de inquisitie en de Afrikaansche slaven handel had verzet. Die Arguillas wierdt gedoemt, om als soldaat by het garnisoen van Ceuta dienst te doen, en in een bermettelyke onderaardsche hol op de kust van Afrika, in het gezigt der sterkte aan dit land toebehorende [Gibraltar] gezonden, Na al het bovengemelde liet hy aan het huis te beslissen of dit een zaak was die ons bemoeying—Ja, of niet vereischte en verklaarde niets verders hieromtrent te zullen zeggen, tot hy vernomen zoude hebben wat men hier tegen zoude willen inbrengen. Hy zoude het niet wagen wegens de staat van vriendschap [zo als dezelve zig thans bevind]

tusschen Engeland en Spanje, door de Spaansche monarch met wraak te dreigen, een beslissend oordeel te vellen; dan hy wenschte wel te zien, dat zyn bekommeringen zo verre in acht zoude genomen worden, dat Ferdinand daar door tot voorzigtigheid geleid [waaraan hy veronderstelde het hem niet mangelde] eindelyk de ware weg die hy op moest volgen erkende. Men zoude hem kunnen doen erinneren, hoe dikmaals slegts de adem van de verontwaardigde Engeland alle de hulp middelen en toevlugten zyns ryk verstrooyd en vernielden Castilje op welkers grondgebied, ja in het gezigt der gevangenis van de deugzame Arguillas zy [God zy gedankt] nog in volle veiligheid een voet aan de wal heeft, met voeten heeft vertreed. Byaldien deze overwegingen slegts ter kennisse van Ferdinand gebragt wierden, hy zouden mogelyk zo onvatbaar voor reden niet zyn. En ofschoon het geen andere uitwerking te weeg zoude brengen, de aanroering dier onderwerp hier ter plaatse, zal de tegenwoordige throonbekleeder van Spanje ten minste doen zien, dat er nog een plaats in de waereld is, daar de waarheid zonder schroom gezegd word, en men de stem tegen dwingelandy en overweldiging, om de onderdrukte tegen de onderdrukker te beschermen durft opheffen.

De edele Heer Brougham besloot zyn reden met voorttestellen, ' Dat er aan zyne koninglyke hoogheid de prins Regent een voordragt zoude ingezonden worden, om zyn koninglyke hoogheid te verzoeken het leiden der leden van de Spaansche regentschap en de cortes, in hoogstdezelfs genadige overweging te nemen, en tevens aan zyn koninglyke hoogheid voortedragen, dat onze tegenwoordige betrekkingen met zyne Catholyke majesteit, een aller voordeligste gelegenheid opleverden, om met een goede uitslag ten behoeve dier personen te kunnen spreken.'

[Het antwoord van lord Castlereagh op het bovenstaande, zal in onze naaste geplaatst worden.]

A file of New York papers, to the 16th of April, have been obligingly lent us; their contents, however, are extremely unimportant, and we can glean nothing from them that could either amuse or interest our Readers

The sloop Sally, Chapman, for New York, and schooner Louisiana, Dungan, for Baltimore, both from this Island had safely arrived at their ports of destination

The Sally may be shortly expected to return here, as she was taking in a cargo when the Ida sailed.

By arrivals from St Thomas St. Croix, we learn that the expedition fitted out by the patriots, under general Bolivar, consisting chiefly of large armed schooners, passed these islands on the 21st of last month. Several of the principal men among the emigrants who took refuge in St. Thomas, are said to have proceeded from thence with the expedition. It is supposed that the patriots will first subjugate Margarita previous to their commencing operations on the Main.

Jamaica papers to the 19th of last month, reached us yesterday, by the sloop Maria, which state that 80 persons, liberated by the Spaniards at St. Martha, had arrived from thence in his Britannic majesty's ships Forrester and Decouverte.

Two American frigates had arrived off Carthagena, with commissioners on board, to demand immediate restitution of American citizens and property detained there by general Morillo.

His Britannic majesty's packet, Lady Wellington, sailed from Port Royal, for Great Britain on the 15th of April.

BRITISH PARLIAMENT.

HOUSE OF COMMONS,—FEB 15, 1816.

SPAIN AND SPANIARDS.

Mr Brougham after some prefatory observations on the excellent effects of the free constitution, free parliament, and free press of this country, and to which, he said, we essentially owed that national greatness to which the states of the continent might look with admiration and envy; observed, however, that all our greatness might be placed in jeopardy, by a wayward and capricious interference in the affairs of other nations, where it was not called for on principles of gratitude and justice; such, for instance, as interfering on behalf of a family with whom we were not necessarily connected, and refusing to interfere for those who had been cordially united with us.—Whilst he deprecated interference generally in the internal affairs of other states, yet he instanced many particular cases of interference, in the times of Elizabeth, Cromwell, and the present reign, which he approved and considered as precedents for our interference in favour of those unfortunate Spaniards with whom we had been united in council and in the field. It would be recollected that in 1809, admiral Apodaca, the nominal minister of Ferdinand, but really exercising the power of the Spanish Junta, concluded a treaty with this country on behalf of Spain. This treaty bound England never to negociate a peace with France to the surrender of the rights of Ferdinand, and Spain engaged never to make a peace without the concurrence of this country; or, in any case, to conclude one against its interests. Some time had elapsed, with various fortunes when the negociations were entered into with the Spanish government by lord Wellesley; [and here he offered the tribute of his admiration, of the enlarged, liberal, and statesmen like views—of the cogent reasoning and persuasive eloquence which had distinguished the notes of that noble lord, and which had reflected so much honour on the principles of the British government.] The great object of the negociations carried on by the marquis of Wellesley, had been this—to assemble the Cortes. His language has been, ' call the Cortes—do not be satisfied with an imperfect represetative body, unknown to the constitution of Spain, but call the cortes at once, and let them take the whole state of the country into their consideration, and effect the necessary reform in your system.'—In consequence of the great efforts made by the noble marquis, the cortes were called together in the course of a few months, and a regency was appointed. Of the individuals which formed this regency (all the members of which were selected from our interposition], two had lately been sentenced to punishment by Ferdinand, and were to be found in the black list of his victims. These were part of that regency who had maintained relations of amity with us, who had made common cause with us, the interest of Spain being considered the interest of England, and the resources of England being liberally resorted to in order effectually to sustain the cause of Spain.—The real allies of England were the regency and the cortes; they had struggled for the liberties of their country, when they were as ignorant how Ferdinand was employing himself, as he believed every one in that house was careless what might ultimately be his fate. Towards the end of the year 1813, or the beginning of the year 1814, when the power of Bonaparte began to totter all over Europe, a treaty was began between him and Ferdinand his prisoner. By this treaty he bound himself to remove the English army from Spain on the French army being withdrawn, and in a word co operate, as much as was in their power, with Bonaparte, against this country and its allies. Such confidence had Napoleon in Ferdinand, that he immediately suffered his prisoner to go at large, (sensible, perhaps, that he could not do a worse service to Spain) and what did Ferdinand do on this occasion? Did he revoke the treaty of Valency? No. Did he hasten to Madrid? No, he avoided it, and retired to Valentia, after refusing to sign the Constitution, and to recognise the existing authorities, without revoking the treaty which he had been induced to sign while in a state of duress. All his thoughts seemed devoted to the study of the means by which he might overthrow the Regency and the Cortes, which as allies of England, had so effectually laboured for the salvation of Spain.—The Cortes refused to ratify the treaty which Ferdinand had concluded with Bonaparte, because it was inconsistent with good faith to England, as it went against the stipulations of that concluded with this country by admiral Apodaca in 1809. The stigma which the last 20 years had thrown upon our national character, was deplorable. The troops which had been marched against the Cortes were in English pay; at the head of the vanguard of Elio's corps marched an English officer. General Whittingham, a lieutenant colonel in our army had advanced to Madrid before Ferdinand—he surrounded the town; Ferdinand meanwhile advanced in the rear, or behind the rear.—(*A laugh*)—The Cortes were surrounded by gen Whittingham; the proscribed list was then brought forward, and the Cortes, with two of the Regency, were arrested and thrown into Dungeons. This was effected by troops in English pay; but even here our co-operation did not end. Pay and clothing had subsequently been advanced to the amount of half a million of money. He knew a right honorable gentlemen opposite, admitting this, had said the accounts were not closed at the time. After what had taken place, not merely at Valency, but between Ferdinand and our allies, the Regency and the Cortes, this country had a right to pause before it advanced another shilling. Gen. Whittingham, after what he had described, was made a lieutenant-general in the Spanish service, and thus put above all the Spanish major generals; and he was then, by the advice of the noble lord (Castlereagh) no doubt, advanced in the English service. He wished not to be unnecessarily minute in noticing the punishments which had taken place It was, however, right to state, that 27 members of the Cortes, and two of the Regency had been consigned to dungeons, and besides, a great variety of persons, in private stations, who had attached themselves to the patriotic cause. These, after remaining 19 or 20 months in confinement without being brought to trial, Ferdinand, as it to take away that complaint, had ordered to be brought to trial, and had accordingly signed a commission for that purpose. Three commissions, one after another, had been signed by his Catholic majesty, by which those persons were sent to be tried, not before men selected by the great body of the people, but before creatures supposed to be subservient to his views. It had further pleased his Catholic majesty to review their sentences, and to proclaim to the world, either that these creatures were not disposed to be sufficiently subservient to his views, or that they had miscalculated the point at which they concluded his animosity would stop by taking the work out of their hands Several of the patriots had been sentenced to two years imprisonment, and others were orderd to confinement for a longer period. One person, a poor tradesman, who had proved himself friendly to England on all occasions, and who had been active in promoting political discussions on the conduct of the government, was sentenced by these tribunals to four years imprisonment—"What!" said Ferdinand on seeing this sentence, "*only fout years imprisoment* for a *wretch* who had *presumed to speak in public on politics*.—[*A laugh.*]—He immediately undertook to revise this sentence, and immediately struck out the first assigned doom of this unfortunate, who was a cripple, with his owe hand, and sentenced him to be hanged.—[*Hear hear!*]—The public, however—he meant the scum of Madrid, with whom Ferdinand was popular—even his majesty's own rabble, had rescued this poor man from death, and the punishment had in consequence been commuted for imprisonment for ten years. While speaking of the cruelty of punishments inflicted, he thought it might be proper to mention the name of the virtuous, the patriotic Arguellas, whose fate could not be contemplated but with pain and indignation. Arguellas, the most enlightened, the most eloquent of the patriots, whose eloquence had always been devoted to the right cause, who had always raised his voice in praise of liberty; in favour of the alliance with this country; against the inquisition and the slave trade; Arguellas was condemned to serve as a common soldier in the garrison of Ceuta, and had been sent to a pestilential dungeon on the coast of Africa, in sight of a fortress belonging to this country—that of Gibraltar. It was now for the House to determine, whether this was a case which called for their interference. He should say no more till he heard what statement could be opposed to this motion. He wished not to risque a termination of the state of amity [such as it is] now existing between this country and Spain, by threatening the the Spanish monarch with vengeance, but he wished his apprehensions to be so far excited, that he should be led to consult prudence [of which he did not believe Ferdinand to be destitute] on the course proper to be pursued. He might be reminded how often the breath of indignant England had scattered the whole resources of his empire;—how she had trampled on Old Spain herself, on which, thank God, we had still one foot safely planted, in sight of the prison of the virtuous Arguellas

If these considerations were brought home to Ferdinand, be might cease to be impervious to reason. If no other good effect was produced by it, the agitation of the subject in this House would at least remind the present occupier of the Spanish throne, that there was one place in the world where the truth may yet be freely spoken—where voices are raised against tyranny and usurpation in behalf of the oppressed against the oppressor. The honorable gentleman then concluded by moving—

That an humble address be presented to his royal highness the priene Regent, intreating his royal highness to take into his gracious consideration the sufferings of the members of the late Spanish Regency and Cortes; and representing to his royal highness, that the relations now subsisting with his most Catholic majesty, afforded a most favourable opportunity for interposing with success in behalf of these individuals.

[The speech of lord Castlereagh, in answer to the foregoing, will appear in our next.]

KINGDOM OF THE NETHERLANDS.

The Abbe de Pradt, in his book, entitled, "*Du Congres de Vienna*," while he expresses his regret at the loss to France as a boundary, frankly confesses, however, that the union of Belgium with Holland, was one of the most important political transactions ever executed, for the general welfare of Europe. He thus assigns his reasons :—

Geography, climate, language and habits, unite the two people ; religion does not oppose the union ; for political interests may be rendered common to men, whose religious opinions and modes are quite distinct. Almost all the sovereignties of Germany present the same mixture, without being injuriously affected by it. The king of Saxony performs the rites of the Catholic faith with the greatest regularity, without in any way losing the affection of his people, who are zeolous Lutherans. The king of Prussia, a Lutheran, is equally beloved by his Protestant and Catholic subjects. Catholicism is predominant in Silesia, and in the late war that province distinguished itself by its attachment to Prussia. Undoubtedly, however, uniformity of religion between prince and subjects, as well as among subjects themselves, is a principle of tranquillity and facility to a government calculated for the benefit of a country. Beside, one-sixth of the Dutch profess the same faith with the Belgians. All national interests then invite the Dutch and Belgians to unite ; and we may add, that the interests of Europe did not less dictate this union.

A state so placed as to be able to arrest the movements of a powerful neighbour, too weak for conquests, but strong enough not to be conquered without a struggle, and to give time to its defenders, to come to its assistance, equally interested to defend all its neighbours, and not to weaken any of them :—this state, we say, is well calculated to be inoffensive to all, and valuable to every one. Such, however, is the state which Belgium and Holland united, present. That country will count a population of more than five millions—a mass sufficient for great public services. Let us recollect what Frederick did with a much smaller number of subjects.

The wealth of these two countries is very great, both by commerce and agriculture. It possesses, therefore, financial means equal to those of great states. Thus constituted, the kingdom of the Netherlands places in the balance of Europe a conservative and pacific weight. It covers the north from the attacks of France; it covers France from the attacks of the north.

A Receipt for making Friendship.

In Pliny's Natural Histbry we find a very curious receipt for making Roman friendship ; the principal ingredients of which were union of hearts, a flower that grew in several parts of the empire—sincerity, frankness, disinterestedness, pity, and tenderness, of each an equal quantity.—These were all made up together, with two rich oils, which they called perpetual kind wishes, and serinity of temper ; and the whole was strongly perfumed with the desire of pleasing, which gave it a most grateful smell, and was a sure restorative against vapours of all sorts. The cordial, thus prepared, was of so durable a nature, that no length of time could waste it ; but what is more remarkable, says our author, it increased in its weight and value the longer you kept it.

These were the ingredients employed in the days of yore, in the preparation of friendship, which promoted an everlasting connexion ; now a days it does not require so much trouble —*A good bottle of wine, a good table, and a pleasant country seat*, have such charming attractions, that they join and make the best friends of people, *who perhaps never saw each other before.* We doubt, however, whether such friendships possess the same virtue ascribed by Pline to his Roman receipt—to wit, that *of becoming more valuable and incorruptible by time.*

An extraordinary Anecdote.—Near the turnpike-gate on the Kent-road, for many years stood a lame beggar. A gentleman had noticed the mendicant for some time, and was much pleased with his mild demeanor and address. He had long been in the habit of giving him a penny every morning at nine o'clock, when on his way to the city. This apperently distressed object became very infirm, and no longer took his usual stand. The *philanthropist* visited him at his obscure dwelling : he sent medicines and nourishment, but, notwithstanding this kind attention, he died, first making a *will*, and bequeathing all he possessed to his protector. Conceive the astonishment of the gentleman when he found that the object of his bounty had transferred to him the sum of *fifteen hundred pounds !*

Puerto Oratavia (Tenerif) 12den Dec. 1815.

Wy hebben hier enige dagen geleden, een verschrikkelyke brand gehad, die een grote Nonne klooster vernielt heeft, het grieft my te melden, dat zeven ongelukkige personen de slagtoffers der onophoudelyke woedende vlammen geweest zyn. Gedurende enige tyd, leverde het een ysiyk schouwspel op—omtrent 10 uren wierd de brand ontdekt, alle de nonnen waren reeds te bed, en het duurde enige tyd voor men hun het gevaar waarin zy waren kon bekendmaken. De wynige die het ontkwamen, waren verpligt, doordien zy nooit in haare klederen slapen, naakt wegtelopen, terwyl zy die verbrant zyn, tot dat het vuur hun geheel verteert had aan de vensters gezien wierden. Het was onmogelyk hun te behouden. de vensters waren zwaar met yzer betralied, en door de deur daar de vlammen uitborsten konden zy niet uitkomen. De brand wierd door een non die zuiker gebaks maakte veroorzaakt. Zy had het vuur in een kleine aarde pot of stoof op de tafel geplaats, de warmte van de pot brande de harst uit het hout ; en men zegt dat er een kool in het klooster, die van het zelfde soort hout als de tafel gebouwt was gevallen is, en het zelve terstond in brand heeft gestoken. De nacht daarna hadden wy een zeer zware stort regen, die de gooten zodanig vol maakte, dat het water een verkeerde uitloising nam, en veertien menschen in hare huisen verdronken zyn.

Een voorschrift om vriendschap te maken.

In de natuurlyke historie door Plinius, vind men een zeer heerlyk Romeinsch voorschrift om vriendschap te maken ; de voornaamste kruiden welke daartoe gebruikt wierden, bestonden in de vereniging van harten (een bloem die op verscheide plaatsen in het ryk groeide) oprechtheid, openhartigheid, belangloosheid, medelyde en liefde, van ieder een gelyke dozis, dewelke met twee kostelyke olien die zy gedurige vriendelyke toewenschingen en blymoedig gelaat noemden onder malkander gemengt, en alle gezamentlyk met het verlangen om zig behaagelyk te maken, waardoor zy een aller aangenaamste reukverkregen berookt wierden, en een onfeilbare versterkend geneesmiddel tegens alle soorten van dampen uitmaakte. Dit cordiaal of hartsterkendmiddel aldus bereid, was zo duurzaam, dat geen tyd het kon bederven. En het geen het merkwaardigst is, (zegt den autheur) dat hoe langer het bleef staan, hoe meer het in waarde en gewicht toeman.

Deze waren de kruiden, waarmede men in oude tyden vriendschap bereide, en welke een eeuwigdurende aankleving tot gevolg hadden ; hedendaags heeft men zo veel omslag niet nodig, *een goede vlesch wyn, een goede tafel, en een aangename buitenplaats*, hebben zulk een betoverende aantrekking, dat zy menschen *die elkander mogelyk nooit te voren gezien hebben* te zamen brengen en terstond tot beste vrienden maken. Men twyffelt nochtans, of zodanige vriendschap dezelfde deugd bezit welke Plinius aan het Romeinsch voorschrift toeschryft, namelyk *om door den tyd zwaarder en onverderflyker te worden.*

Een zeldzaame Anecdote.—Nady de draayboom by de poort aan de weg naar Kent, stond menige jaren een kreupele bedelaar ; een zeker Heer had hem voor enige tyd opgemerkt, wierd zeer ingenomen met zyn gedrag, door zyn zachte manier van de lieden aantespreken, en was lang gewoon geweest hem ieder morgen te negen uren, wanneer hy na de stad ging, een penny of stuiver te geven. Eindelyk wierd deze (inschyn) nooddruftige zeer ziekelyk, en begaf zig dus niet meer, naar zyn gewoone standplaats. De menschenvriend bezogt hem in zyn duistere woning, en verzorgde hem van voedsel en medecynen, dog de bedelaar stierf, na by testament alle zyne have aan zyn voorstander gemaakt te hebben. Dan, ziet hoe zeer verwondert die Heer moest zyn, toen hy vernam, dat het voorwerp zyner miladigheid, hem een somma van vyftien honderd ponden sterling had nagelaten !

BEKENDMAKING.

Curaçao, den 2den May, 1816.

DE Raad van Politie zal maandelyks en wel op den derden Dingsdag der maand des voor de middags om tien uren ordinair vergaderen.

Ter ordonnantie van den Raad,

W. PRINCE,
Secretaris.

BEKENDMAKING.

Curaçao, den 2den May, 1816.

HET Collegie van Commercie en zee zaken zal ordinaire vergadering houden, in de Raad-kamer van Politie op den eersten Dingdag van ieder maand ; het uur wanneer het Collegie geopend wordt is bepaald des voordemiddags om tien uuren. zullende de kamer bewaarder van den Raad van Politie de functie als bode by hetzelve waarnemen.—Van wegens het voorzeide Collegie.

W. PRINCE,
Secretaris.

BEKENDMAKING.

WANNEER een vaartuig van hier vertrekken zal, moet deszelfs Schipper, Eigenaar of Supercargo, twee maal vier en twintig uuren voor het vertrek van hetzelve, daarvan ter Gouvernement's Secretary kennis geven ; zullende dus geen vaartuig aldaar worden uitgeklaard, ten zy hetzelve behoorlyk aangegeven is.

De Gouvernement's Secretaris,

18den April. W. PRINCE.

ADVERTISSEMENT.

Fiscaals's Comptoir, 4den May, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 21, en

De Ronde Broden 22 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Clerk.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.